

MONITOR

SCHILLERINSTITUTETS NYHETSREVY I JOHN ERICSSONS ANDA

John Ericsson
1803-89

Årg. 30b April-Maj 2019

EU måste be Afrika och Kina om ursäkt, och sluta främja fattigdom!

Sveriges regering har missat ännu en jättemöjlighet att vara med att bygga världen ur fattigdom. Några svenska ministrar deltog inte när nya Sidenvägen tog ett nytt stort steg framåt på det Andra Belt & Road Forum den 25-27 april i Peking med 5.000 deltagare varav 37 statsledare och 600 ministrar från 150 länder samt 90 ledare för internationella organisationer. I rundabordskonferensen med statsledarna drogs riktlinjerna upp för 35 gigantiska påbörjade och planerade utvecklingsprojekt i Eurasien och Afrika liksom för 14 internationella plattformar/samarbetsorganisationer för olika aspekter av BRI. Detta gick också förbi de svenska massmedia förutom en liten TT-artikel.

Europeiska unionens ledarskap, med Tyskland, Frankrike och EU-kommissionen i spetsen, vill helst glömma Kina. Eliten vill bevara sin makt. Då duger det inte att länder utanför västvärlden utvecklas till blomstrande industri- och vetenskapsnationer utanför elitens kontroll.

För 10 år sedan pågick ett inflytelsekrig mellan EU och Kina om Afrika. EU försökte tvinga på de afrikanska länderna det brittiska imperiets frihandelspolitik som förstas för evigt hade hållit kvar Afrika i fattigdom. Kina erbjöd investeringar inom alla områden; infrastruktur, sjukvård, skolor, bostäder och kultur. I Senegal, som exempel, byggdes runt 2010 vägar och hus och under 2012 färdigställdes en enorm Grand Théâtre National i Dakar. Därför föredrar afrikanerna nu att samarbeta med Kina.

Eftersom den västliga oligarkin är motståndare till ekonomisk utveckling och kulturellt framåtskridande har de nu hittat på ett nytt sätt att stoppa utvecklingen; nämligen den så kallade klimatkrisen. Deras förslag för Afrika är att stoppa befolkningstillväxt och ingen industrialisering. Deras förslag för Europa är avindustrialisering eftersom varken kol, olja, gas eller kärnkraft får användas.

Klimatet har under jordens historia alltid förändrats men det finns inga som helst tecken på att människans utsläpp av koldioxid påverkar klimatet. Däremot är det troligare att en ökning av koldioxidhalten gör det mycket lättare att få öknar att grönska eftersom växter älskar CO₂.

Det är i detta politiska klimat vi går mot ett EU-val. Europa är med splittrat än någonsin sedan andra världskriget. Italien, Schweiz och Luxemburg har formellt gått med i Belt & Road initiativet. 17 länder i Öst- och Sydeuropa är med i 17+1-samarbetet med Kina. Motståndet kommer från Västeuropa med Tyskland, Frankrike och EU-kommissionen i spetsen. Vad Kina erbjuder är, efter att ha lyft 800 miljoner kineser ur extrem fattigdom, ett vinn-vinn-samarbete för hela världen. Kina tar nu ansvar för hela världens utveckling eftersom västvärlden de senaste 50 åren inte gjort det. Alla länder som så önskar är välkomna att vara med. För att Europa på ett konstruktivt sätt skall kunna vara med att utveckla både sig själva och andra måste det ekonomiska regelverket inom EU förändras. Ett nytt regelverk som bygger på Lyndon LaRouches fyra lagar om ekonomisk utveckling. Dessa är

1. Inför bankdelning enligt Roosevelts Glass-Steagall-lagstiftning.
2. Inför ett kreditsystem som möjliggör för regeringar att ge ut krediter.
3. Ge dessa krediter till infrastrukturbyggande och utbildning som höjer landets produktivitet.
4. Öka forskningsanslagen till fusionsenergi och rymden.

Detta är den politik som Kina för och föreslår till alla länder. Det är också den politik som Europeiska arbetarpartiet föreslår för Sverige och EU. Om Sverige skall överleva som industrination måste svenskarna lära av Kina hur man bygger ett land; en konst som Sverige verkar ha glömt de senaste 40 åren.

Alternativet i EU-valet är EAP

Beställ valsedlar från EAP eller ta en blank valsedel och skriv in hela namnet "Europeiska Arbetarpartiet-EAP" och lägg den i ditt valkuvert.

Svårigheten att välja i EU-valet beror på att alla partier som tillåts komma fram i medierna sitter fast i den gamla paradigmen av brutalt åtstramande liberal finanspolitik; av ansvarslös konfrontation med Ryssland och Kina även om det driver fram ett hot om världskrig; och i en utbildningsfientlig huvudlös panik som kastar in samhällets mycket begränsade resurser i gigantiska klimatåtgärder utan någon rimlig möjlighet att ändra något.

När alla som vill spela med den stenhårt mediastyrda politiken går åt samma håll, är EU-valet är en möjlighet att peka med hela handen på den riktning Sverige borde gå.

1. EAP har sedan folkomröstningen 1980 haft utveckling, inte avveckling av kärnkraft som sin signatur. EAP:s ståndpunkt får nu allt fler anhängare så att det äntligen finns möjlighet att komma vidare med Sveriges industrialisering. Bara detta är en tillräcklig anledning att rösta på EAP för att stöda en politik som i den värsta motvind hållit fast i vad som har varit rätt.

2. EAP har kunnat varna för de upprepade finanskriser som andra förnekat möjligheten av, genom att vi använt oss av Lyndon LaRouches fysiska ekonomiska analysmetod där det klart går att se hur ekonomin hållit på och håller på att spåra ur. Nu är hela vårt samhälle en gisslan för en gigantisk bankverksamhet som vid en krasch har givits förtur enligt EU:s system för bankhantering. Endast med LaRouches fyra lagar finns en möjlighet för Sverige, i samarbete med andra länder, att komma igenom en bankkrasch. En röst på EAP är guld värd för att visa vad som måste göras i en finanskrasch, även om det naturligtvis vore bättre att åtgärderna genomfördes i förväg.

3. EAP har sedan Berlinmurens fall arbetat för Lyndon LaRouches politik att knyta ihop länder med den nya Sidenvägen i ett stort fredligt ekonomiskt samarbete över hela världen. Det är ryggraden i en politik att överbrygga krigshoten, att lyfta världen ur fattigdomen och samtidigt att skapa den produktivitet som kan stabilisera finanssystemet. Kinas initiativ att starta Belt & Road bygger på LaRouches förutseende och inspiration och kan bäst försvaras och förverkligas om du röstar på EAP.

4. Skall Lyndon LaRouches idéer kunna komma alla till del behöver hans namn rentvås från att han oskyldigt sattes i fängelse. Han måste erkännas som den politiske fånge han var och rentvås från det justitiemord hans rättsprocess var. Det som krävs är att allt fler uttalar sig för att han var en politisk fånge och stöder kravet att USA beslutar att rentvå hans namn. Ett sätt att göra det är att skriva på det uppropet, ett annat är att rösta för att hålla hans idéer levande i den politiska debatten genom att rösta på EAP.

EAP:s valsedel går att se på valmyndighetens hemsida [1]

Beställ valsedlar på epostadressen larouche@nysol.se eller i brev till Box 6057, 129 06 Hägersten eller ring till EAP på 08-983010.

Stöd EAP ekonomiskt. Betala till PG 341559-3 för ett medlemskap 1200 kr per år, (för studerande, arbetslösa och pensionärer) 600 kr.

Skriv på uppropet för att rentvå Lyndon LaRouche här [2] Där kan du också läsa några av de många kondoleansbreven om Lyndon LaRouches från framstående personer och andra. Eller skriv ett eget minnesuttalande som du sänder till någon av ovanstående adresser.

Läs den nyutkomna skriften: "Restoring the Soul of America: The Exoneration of Lyndon LaRouche". [1] <https://data.val.se/val/ep2019/valsedlar/E/rike/valsedlar.html#id0029>

[2] https://action.larouchepac.com/petition/exonerate_larouche

Danska Schillerinstitutets vänner deltar i Folketingsvalet

Det snabbinkallade valet till danska Riksdagen, Folketinget, har gett Schillerinstitutet i Danmark möjligheten att visa vägen bort från penningtvättskandalerna i Danske Bank, åtstramning, ökad spänning mellan Ryssland och USA. En ny (s)-majoritet väntas men frågan är om det också kan bli en ny politik. Frågan är om Danmark skall gå under med det gamla dysfunktionella paradigmet eller segla vidare med det nya, med anslutning till Belt & Road och en stor finansreform enligt Lyndon LaRouches "Fyra lagar".

Därför ställer Tom Gillesberg upp Köpenhamnvalkrets; Christian Bechmann Olesen i Köpenhamns förorter; Hans Frederik Brobjerg på norra Själland och Hans Schultz på östra Jylland med partiet Schillerinstitutets vänner (www.sive.dk) i valet den 5 juni.

De kunde rivstarta valkampanjen redan innan valet ens utlysts. Det var valkampanjen för EU som gjorde det möjligt att sätta upp de SIVE:s förberedda valaffischer. Det är två olika valaffischer. En kräver: "Innan en ny finanskrasch: Dela upp bankerna!" och "Statliga krediter till infrastruktur och vetenskap" med en bild på kandidaten och hur en bank tydligt delas i två delar. I den bra delen finns kraven "Magnettåg över Kattégatt" [som knyter samman Köpenhamn med Danmarks näst största stad Århus på Jylland]; "Atom- och fusionskraft", samt "Bygg LaRoucheuniversitet!" På bankens dåliga sida som genom delningen inte längre får garanteras av staten, finns "Spekulation och skatteparadis"; "Svindlerier med derivat" och "Penningtvätt".

Den andra affischen har kraven: "Helium-3 från månen för obegränsad fusionsenergi på Jorden" och

”Samarbete – inte krig – mellan Ryssland, Kina och USA” medan en bakgrund visar en dansk astronaut tillsammans med ryska och amerikanska astronauter intill en kinesisk rymdraket och bild på Internationella mån-utvecklingsalliansens byggnad. Denna affisch är tänkt att ge en positiv utväg baserad på vetenskaplig utveckling och utbildning istället för de undergångsstämningar som dominerar dagens klimat- och nolltillväxtpanik.

Rysslandutredningen var ett kupp försök mot president Trump

Sedan specialåklagare Robert Mueller (bilden) den 22 mars med sin slutrapport slog slutligt fast att president

Trumps valkampanj inte hade någon samverkan med Ryssland vänds nu avslöjandena mot dem som drog igång denna Rysslandutredning.

Obamaadministrationen och de amerikanska underrättelsecheferna avslöjas nu alltmer för att själva haft förbindelse

med en främmande makts underrättelsetjänster och deltagit i olagligt kupp försök mot president Trump. Det senaste är avslöjanden att samverkan mellan brittisk underrättelsetjänst och CIA/FBI började redan från 2015 för att kunna inriktas på alla presidentkandidater som ansågs vara motståndare till Hillary Clinton/Barak Obama. Brittisk underrättelsetjänst snärjde då den unge Trumpvolontären Papadopoulos till vad som skulle vara den första ”Rysslandkopplingen”.

Muellers Rysslandutredning fortsatte ändå att på sida efter sida och utan några som helst bevis anklaga Ryssland för inblandning i valet. Men det är helt klart att det inte var någon rysk hackning av det demokratiska partiet. De som kan vittna om det är just Wikileaks Julian Assange, men också den förre tekniske chefen på NSA William Binney, som gjort en teknisk undersökning av de genom Wikileaks läckta dokumenten. Binneys team kunde bevisa att dokumenten var kopierade på plats och nedladdade på ett minne för att sedan transporteras därifrån. Någon nedladdning över internet, dvs en s.k. hackning, genomfördes aldrig. En tredje som klart sagt att det inte var en hackning är den förre brittiske ambassadören Craig Murray som hävdar att han vet som läckte dokumenten till Assange och att ”det var ingen rysk hackning utan en insider”.

Se: <https://larouhepac.com/20190412/three-men-london-coverup-mode>

Det är nu avgörande att alla dessa tre inte tystas utan tillåts vittna och omskrivs även i västeuropeisk media. Redan har Rysslandutredningens flopp lett till att president Trump kunnat återuppta kontakten per telefon med president Putin där de under en och en halv timme kunde avvärja så många kriser och krigshot de bara hann. USA, Ryssland och Kina kan om de samarbetar

tillsammans få stopp på det lämmeltåg mot kärnvapenkrig världen befinner sig i.

Men utsikten av samarbete mellan dessa tre stormakters presidenter, och framgångarna för Kinas initiativ att skapa en helt ny relation mellan världens länder med Belt & Road, har hos den gamla världseliten utlöst en panikartad rush de senaste veckorna för att med krigsprovokationer och terroristprovokationer försöka ominställa något sådant samarbete.

Italien kan sammanföra USA och Kina

EU-parlamentarikern Marco Zanni, känd för sin kamp att återinföra Glass-Steagall, blev den 11 mars utsedd till Legas nya utrikespolitiska talesperson. I en intervju för online tidskriften Affaritalian.it förklarar Zanni att Italien vill föra USA och Kina närmare varandra via Belt & Road (BRI). Överenskommelsen hotar inte den gamla alliansen som Italien har med Washington, säger Zanni. Istället menar Zanni att Italien kan bli länken mellan USA, Europa och Asien.

- Det är en komplicerad väg, men vi är övertygade om att vi kan fullfölja det”

Zanni säger att om de villkor som Rom lagt fram uppfylls ”har Italien en ekonomisk och även en geopolitisk möjlighet. I Europa bevittnar vi en utbredd ledarskapskris, vilket öppnar upp ett politiskt och geopolitiskt rum i relationen till USA. Efter Brexit och Donald Trump, har Italien med sin grön-gula experimentregering möjlighet att bidra till förändring. Tack vare sin position kan nationen bli en privilegierad samtalspartner för Washington i Europa och även etablera sig som en länk till Asiens ekonomier.

Zanni pekar på möjligheten att med BRI lyfta både USA och Europa:

- Avsaknaden av infrastrukturinvesteringar i Europa kan öka USA:s kritik mot EU:s ekonomiska politik. Flera stater söker sig utanför Europa eftersom Europa inte gynnar inhemska investeringar p.g.a. en självdestruktiv politik. BRI kan ändra USA:s och Europas attityd gentemot infrastrukturpolitik.”

Tunga europeiska ekonomer prisar BRI

Möjligheterna till affärer genom Belt & Road Initiative prisas av tunga ekonomer i Europa. Den ledande tyska affärstidningen Handelsblatt den 29.3 rapporterade i en artikel att 1.000 miljarder dollar hittills beviljats för BRI:s projektinvesteringar av Kinaledda finansinstitutioner. Tidningen jämförde detta med Marshallplanens 130 miljarder dollar i dagens penningvärde. Chefen för tidningens forskningsinstitut Dr. Jörg Lichter har också uppmanat Tyskland att bli en ”officiell partner” i BRI. Stephan Barisitz, seniorekonom vid den österrikiska nationalbanken och författare till en bok om

Sidenvägens historia i Centralasien, presenterar i en fem sidor lång intervju i senaste numret av *Diplomacy & Commerce* de möjligheter som öppnas med den nya Sidenvägen för Europa och Österrike, som har stor ekonomisk-geografisk fördel av att vara beläget vid tre viktiga rutter för den transeurasiska tågtrafiken: för det första land-sjö-förbindelsen från Piraeus till Wien, för det andra förbindelsen från den italienska hamnen i Trieste (vars utbyggnad Kina vill investera i) till österrikiska Kärnten och vidare till övriga Europa, för det tredje den planerade förlängningen av den ryska transsibiriska järnvägen med bredspår genom Ukraina och Slovakien till Wien. Där ska det, i ett nära samarbete mellan Wien och den slovakiska huvudstaden Bratislava, skapas en Twin City, som en central transitplats för godstrafiken på järnväg mellan Asien och Europa.

Rudolf Minsch, chefsekonom på Economiesuisse, den största näringslivsorganisationen i Schweiz med 100.000 medlemsföretag med sammanlagt två miljoner anställda, säger att det är viktigt med ett fördomsfritt samarbete med Kina, eftersom Belt & Road-initiativet stöttar länder i utbyggnaden av den infrastruktur som är förutsättningen för ekonomisk tillväxt och välståndsutveckling. Schweiz är med sina högteknologiska produkter beroende av att nya marknader utvecklas i välmående länder, menar Minsch.

Även i grannen Bayern i Tyskland har en tung IFO-rapport beställd av Kammaren för handel och industri i Bayern (auwi-bayern.de) pekat på vinster som kan göras i handel längs Sidenvägen med länderna i Centralasien och Kaukasus i synnerhet om infrastrukturen i dessa länder förbättras. Men, skriver forskarna, ”för att näringslivet skall kunna dra nytta av dessa förändringar måste beslutsfattarna skapa den nödvändiga transportinfrastrukturen i Bayern och Europa. Utan en fysisk koppling till Sidenvägens korridorer, kommer Europa och Bayern att tappa kontakten med utvecklingen där”.

En bredare ansats tog Charles-Edouard Bouee, chef för det ledande konsultföretaget Roland Berger, i en gästkommentar i tidningen Die Welt den 2.5. Han manade Europa att lägga av med sin rädslo drivna syn på Kina och börja förstå varför landet utvecklas så snabbt.

Bouee pekar på flera viktiga aspekter: Efter en historia av opiumkrig, europeisk kolonialism och japanska imperiekrig, har Kina ett genuint intresse för stabilitet och fred; Kinas utvecklingsmodell vilar på de tre pelarna – Konfucianism, respekt och kärlek till nationen, entreprenörsenergi och -anda; att Kina inte vill erövra världen; att landet investerar enormt i artificiell intelligens, medan Europa släpar efter. Bouee föreslår att Europa, istället för att bygga murar mot avancerad teknologi som t.ex. Huawei, borde samarbeta och dra nytta av den. Västvärldens frimarknadsvärderingar är viktiga, men tysk och europeisk politik gentemot Kina borde betona samarbete, hävdade Bouee.

Studier om Lyndon LaRouches livsverk

En studiecirkel om Lyndons LaRouches livsverk med perspektivet av både de gångna och kommande 50 åren har börjat i USA. Den tar upp LaRouches roll under femtio år att påverka de globala relationerna med idéer han själv utvecklade och hur han använde dem i olika delar av världen för att forma politiken. Det är en levande ännu pågående historia eftersom hans arbete fortsätter att verka och är en grundval för dagens aktivisters uppgift att forma jordens kommande 50 år och efter.

Studiecirkeln pågår under sex lördagskvällar svensk tid kl 19:30 fram till 1 juni. Den finns på LaRouchePAC i USA och är på engelska. Helga Zepp-LaRouche höll första lektionen och återkommer i den sista. Efter studiecirkeln kommer en stor minneskonferens för Lyndon LaRouche att hållas den 8 juni i New York, med uppkopplade sidosammankomster i olika delar av landet.

Kursplan (Tidigare kurstillfällen finns att se på LaRouchePAC.com):

1. Introduktion: Kan en individ påverka historien? (Helga Zepp-LaRouche, 27 april)
2. LaRouches oavslutade kamp för en Ny ekonomisk världsordning (Dennis Small, 4 maj)
3. Lyndon LaRouches unika bidrag vetenskapen om universalhistoria (Will Wertz, 11 maj)
4. LaRouche och Italien: Vetenskap & kultur (Liliana Gorini och John Sigerson, 18 maj)
5. Det amerikanska systemet, LaRouche-Riemann-ekonomi & program för Månen och Mars (Megan Beets, Ben Deniston och Paul Gallagher, 25 maj)
6. LaRouche, den ryska intelligentsian och ursprunget till Världslandbron (Helga Zepp-LaRouche, 1 juni)

Anmälan för att få kursmaterial görs via länken: https://discover.larouchepac.com/?utm_campaign=2019_50_years_previous_regist&utm_medium=email&utm_source=larouchepac

Redaktionsruta:

Nyhetsbrevet utkommer en gång per månad. Redaktion: Ulf Sandmark (chef.red.), Malin Wik (red.sekr.), Elias Dottemar, Kjell Lundqvist (ansv.utg.)

Schillerinstitutet, Box 6057, 129 06 Hägersten Tel: 08-98 30 10, Epost: schillerinstitutet@nysol.se Pren. helår 2000 kr. Plusgiro 58 00 49-5, IBAN SE96 9500 0099 6034 0580 0495, BIC-kod: NDEASESS. Eftertryck endast tillåtet med källhänvisning.

Bli medlem i Schillerinstitutet

Medlemsavgiften är 1200 kr per år resp. 600 kr för studerande, arbetslösa och pensionärer. Utökad medlemskap med EIR-publikationen 3000 kr. Månadsavgift 100, 50 eller 250 kr/månad. Prenumeration på enbart nyhetsbrevet Monitor kostar 2000 kr per år. Betala medlemsavgiften till Schillerinstitutets PG 580049-5. För betalningar från utlandet använd IBAN SE96 9500 0099 6034 0580 0495, BIC-kod: NDEASESS Betalning med Swish görs på 1230462218. Kontakta kassören Kjell Lundqvist: kjell@nysol.se om du vill beställa en blankett för Autogirobetalning

FYSISK EKONOMI

April -Maj 2019

Belt & Road bara växer och växer

Det andra Belt & Road Forum i Peking den 25-27 april blev en jättelik manifestation för utveckling av hela världen ur fattigdom. De länder som förut kallades Tredje världen sluter upp eftersom detta initiativ är just det som Alliansfria rörelsen drömt i årtionden för att komma ur kolonialismens ekonomiska strupgrepp. Kina och anslutande länder är nu en så stor och växande del av världsekonomin att även många länder i Väst nu börjat gå med i detta samarbete, som innebär en ny mer jämlik relation mellan världens länder.

Schillerinstitutets internationella ordförande Helga Zepp-LaRouche kommenterade mötet i sin webcast den 28 april:

– Det var en fantastisk framgång. Allt konsoliderades. Detta är en ny dimension i världsekonomin, som är mycket påtaglig även om medierna i väst låtsas som om den inte finns eller angriper den utan anledning.

– Det vi ser nu är nästa, mycket omfattande skede i den nya Sidenvägens utveckling till att bli en världslandbro. Det är också ytterst betydelsefullt att i samband med detta Belt & Road Forum, som USA inte sände någon hög regeringsrepresentant till, så kom det flera förnyade erbjudanden till USA att gå med. De menade att USA inte borde ställa sig vid sidan, och att USA:s ekonomiska och industriella styrka behövs i de globala utvecklingsprojekten. Kina har verkligen sträckt ut handen och man får hoppas att man tänker om från amerikansk sida.

Även om det hade varit önskvärt med ett större västligt engagemang i Sidenvägsinitiativet, för att snabbare kunna driva på det, så ska ingen i väst tro att man kan stoppa det genom att inte vara med. Det kinesiska utrikesdepartementets talesperson Geng Shuang svarade på en pressträff den 29 april på påståenden i västliga medier om att Belt & Road Forum hade lidit skada av att inte alla västländer deltog på statschefs nivå:

– Sådana tankegångar i vissa medier är typisk västcentrism. Jag ser inte att närvaron av västländernas ledare behöver ha någon koppling till Belt & Road Forums framgång. De behöver inte ha ledarrollen på den internationella arenan i alla sammanhang. Det är inte alls givet.

Kinas president Xi Jinping angav tonen för det tre dagar långa forumet, där 37 stats- och regeringschefer, omkring 600 ministrar från 150 länder, representanter för 90 internationella organisationer och tusentals näringslivsföreträdare deltog.

President Xi presenterade huvuddelen av sitt anförande under tre punkter. För det första hur Belt & Road Initiative (BRI) kan integreras med målen i FN:s Agenda 2030 angående världens ekonomiska utveckling, och hur arbetet inom ramarna för BRI kan uppfylla "vedertagna normer" för hög kvalitet – arbetet ska vara "resultatnriktat", och samtidigt "rent" och "grönt". För det andra ska man eftersträva en sammanlänkning som är "allround", och även omfattar finanssystemen och mänskliga kontakter. För det tredje behövs det "sammanlänkingsmekanismer" med målet att "bygga en öppen världsekonomi". Det betyder att BRI ska sikta på att bygga upp bilaterala och multilaterala institutioner mellan länder och företag.

De 37 stats- och regeringscheferna som deltog på det andra Belt & Road forumet antog en gemensam kommuniké, som innehöll **nedanstående 35 ekonomiska korridorer och projekt inom ramarna för BRI**. Det innebär att BRI nu officiellt har växt från att på förra konferensen tala om sex landkorridorer och en sjövägskorridor, alla utgående från Kina, nu främjar utvecklingskorridorer på alla kontinenter:

1. Ekonomisk korridor Addis Abeba-Djibouti, inbegripet uppförandet av industriparter längs den ekonomiska korridoren.
2. Internationell tunnel genom Agua Negra-passet mellan Chile och Argentina.
3. Ny järnvägslinje Baku-Tbilisi-Kars och den ekonomiska frizonen Alyat i Baku.
4. Ekonomisk korridor Brunei-Guangxi.
5. Ekonomisk korridor Kina-Centralasien-Västasien.
6. Expresslinje till lands och till sjöss mellan Kina och Europa.
7. Ekonomisk korridor mellan Kina och Indokina inbegripet korridoren mellan Laos och Kina.
8. Motorväg Kina-Kirgisien-Uzbekistan.
9. Järnvägssamarbete Kina-Laos-Thailand.
10. Kinesisk-malaysiska industriparken Qinzhou.
11. Ekonomisk korridor Kina-Mongoliet-Ryssland.
12. Ekonomisk korridor Kina-Myanmar.
13. Ekonomisk korridor Kina-Pakistan.
14. Östra ekonomiska korridoren i Thailand.
15. Ekonomisk korridor i den större Mekong-regionen.
16. EU:s transeuropeiska transportnät [inkl. "ScanMed-korridoren" som Sverige vill ska gå hela vägen mellan Malmö och Haparanda och även innefatta "Nordiska triangeln" mellan Skandinavien huvudstäder].
17. Internationella transportkorridoren Europa-Kaukasus-Asien och den internationella TransKaspiska transportvägen.

18. Industriparken "Great Stone".
19. Internationella nord-sydliga transportkorridoren (INSTC) [mellan S:t Petersburg och Mumbai via Irans hamnar Bandar Abbas och Chabahar].
20. Sjöfartsförbindelse mellan Viktoriasjön och Medelhavet (VicMed).
21. Transportkorridor Lamu Port-Sydsudan-Etiopien.
22. Malaysisk-kinesiska industriparken Kuantan.
23. Multidimensionellt sammanlänkningsnät Nepal-Kina genom Himalaya, inbegripet en gränsöverskridande järnvägslinje Nepal-Kina.
24. Nya eurasiska landbron [Man använde här Schillerinstitutets namn för nya Sidenvägarna mellan Kina och Europa]
25. Ny internationell handelskorridor till lands och till sjöss inom ramarna för Kinas och Singapores demonstrationsinitiativ för strategisk sammanlänkning.
26. Handelsrutten Norra korridoren i Afrika som förbinder hamnen i Mombasa med länderna i den afrikanska Stora sjö-regionen och med den transafrikanska motorvägen.
27. Nord-sydlig förbindelse mellan Kairo och Kapstaden.
28. Hamnen i Pireus.
29. Järnvägsförbindelse mellan Port Sudan och Etiopien.
30. Regionomfattande ekonomiska korridorer i Indonesien.
31. Suezkanalens ekonomiska zon.
32. Transkontinentala godstransporter med användning av den nordliga havspassagen [i Sverige kallad Nordostpassagen genom Ishavet i Arktis].
33. Transoceanisk kabel för fiberoptik.
34. Ramverket "Två korridorer och ett bälte".
35. Internationell motorväg Uzbekistan-Tadzjikistan-Kina.

Sidenvägsandan smittar också av sig på **ett ökande antal europeiska länder** som har tecknat officiella överenskommelser med Kina om att samarbeta kring BRI. 17 länder i Öst-, Mellan- och Sydeuropa har bildat det s.k 17+1, och även enskilda städer och regioner i andra delar av Europa, har konstaterat att det ligger i deras eget intresse att samarbeta med Kina om att bygga ny eller modernisera befintlig infrastruktur, något som EU:s åtstramningspolitik inte lämnat något finansieringsutrymme för.

Hamnar som Pireus, Trieste, Duisburg, Hamburg, Rotterdam och Sines har förverkligat oerhörda ekonomiska möjligheter och blivit omlastningsplatser för de eurasiska järnvägslinjerna, vilka 2018 förband 56 kinesiska städer med 49 europeiska städer. De har också potential att bli centra för den maritima Sidenvägens handelsrutter.

I december förra året anslöt sig **Portugal** till BRI och tecknade en avsiktsförklaring med Kina om att göra sin

hamnstad Sines till en hub för den maritima sidenvägens transporter till och från Sydamerika och Afrika inklusive de delar av dessa kontinenter där man talar portugisiska. Portugal har förbindelser med Kina genom Macao som är deras kinesiska finanscentrum precis som Hongkong är det för Storbritannien.

Österrikes förbundskansler Sebastian Kurz deltog inte bara personligen i Belt & Road Forum, han vistades i Kina i sammanlagt fem dagar. Tillsammans med 26 tunga näringslivsföreträdare deltog han i ett österrikisk-kinesiskt ekonomiskt forum i Shanghai och besökte även Hangzhou, innan han begav sig till Peking. Italien å sin sida skulle kunna stå modell för ett samarbete inom ramarna för BRI.

Den italienske tidigare ekonomi- och finansministern Giulio Tremonti talar om Italien som porten till Europas hjärta och att **Italien** kan driva på för ett kinesiskt-europeiskt samarbete kring en industrialisering av den afrikanska kontinenten.

Fastän Italien överöstes med kritik av EU, under ledning av Jean-Claude Juncker från **Luxemburg**, när de gick med i Kinas sidenvägsprojekt gick hans eget land också med bara en vecka senare den 27 mars.

På BRF i Peking deltog president Ueli Maurer från **Schweiz** och ingick den 29 april avtal om samarbete med BRI. Därmed står det klart att de ledande finansmarknaderna i Europa inte tänker missa Sidenvägståget.

Den **tyske** ekonomiministern Peter Altmaier sa till media på Forumet att han kommit till Peking som en skeptiker, men att det gått mycket bättre än han väntat sig. Han uppskattade särskilt beslutsamheten på den kinesiska sidan att lösa problem. Altmaier sa att han kommer att vara tillbaka i Kina i juni i ledningen för en stor delegation av tyska företagare.

Nyligen prisade även **tyska förbundskanslern Angela Merkel** för första gången Sidenvägen som något mycket positivt i ett tal till en skolklass som besökte den moderna hamnterminalen i Hamburg.

Den enda realistiska möjligheten för det nu splittrade Europa att komma samman igen är att samarbeta med Kina. Inte bara i ett vinn-vinn-samarbete och genom att tillsammans utveckla marknader i tredjeland, utan genom att räcka över det rika arvet från den europeiska klassiska kulturen till nationernas gemenskap. Om de europeiska länderna återupplivar sina egna kulturella traditioner behöver de inte oroa sig för Kina, utan vi får en dialog mellan det bästa som mänskligheten har frambringat.

Källor för information på svenska om Belt & Road finns på www.brixsweden.com och [@belt_brix](https://twitter.com/belt_brix)